

under, kan Ejeren, forsaavidt de ikke falder ind under Lov Nr. 373 om Fæstegodsets Overgang til Selveje m. v. af 30. Juni 1919 § 1, fri dem derfor mod at stille anden Jord af tilsvarende Værdi som det unddragne Jordareal til Raadighed for Staten paa tilsvarende Betingelser som de i nærværende Paragraf ommeldte.

De til Frigørelsens Gennemførelse nødvendige Forarbejder skal fremmes, selv om Ejendomsskyldvurderingen endnu ikke maatte være foretaget eller tilendebragt.

§ 4.

Forinden Besiddelsen overgaar til fri Ejendom, skal Lensnævnet fastsætte den Erstatning, som det anses rimeligt at yde den successionsberettigede Slægt i Anledning af Successionsrettens Bortfald.

I Almindelighed skal denne Billighedserstatning bestaa deri, at to Femtedele af de Værdier, som overtages af Besidderen, efter Fradrag af den paa disse hvilende lovlige Gæld, sikres de 2 Personer med Halvdelen til hver, der i Tilfælde af, at Majoratet eller dets Substitution var vedblevet at bestaa som saadant, successivt vilde have tiltraadt Besiddelsen ved de 2 nærmest paafølgende Besidderskifter. I dette Øjemed skal ved Frigørelsen de nævnte to Femtedele i Form af Obligationer forblive under Lenskontrollen. Saa længe den frigørende Besidder lever, modtager han Renten af de henlagte Midler. Ved hans Død udbetales den første Halvdel til den Person, som da ifølge den for Majoratet gældende Successionsorden vilde have været berettiget til at tiltræde Besiddelsen, hvis Majoratet ikke var overgaaet til fri Ejendom, samt, saa længe han lever, Renten af den anden Halvdel, og naar ogsaa denne Person er død, udbetales den sidste Halvdel til den, som da vilde have været nærmeste Successor.

Undtagelsesvis kan dog, hvor særlige Forhold gør det rimeligt, denne almindelige Norm fraviges ved Bestemmelse af Lensnævnet. Sker dette, kan Lensnævnets Afgørelse saavel af Besidderen og nærmeste Successor som ogsaa af en Repræsentant for den successionsberettigede Slægt i øvrigt, valgt af denne efter Regler, der fastsættes af Justitsministeren, indbringes for det i § 9 omtalte Overnævn.

§ 5.

En samlet Skovstrækning, der hører til et af de nuværende Majorater, skal bevares som samlet Ejendom, medmindre et af Landbrugsministeren udmeldt skovkynligt Skøn anbefaler Delingen.

Hvis Lensnævnet skønner, at en Skov, der hører til et af de nuværende Majorater, har en særlig forstlig eller almen Interesse, kan det bestemme, at det offentlige skal have Forkøbsret til Skoven efter følgende Regler:

Senest 1 Maaned efter, at der er udnævnt et Lensnævn angaaende et Majorats Overgang til fri Ejendom, skal Nævnet offentlig indkalde Begæringer om Brug af Forkøbsret til Skove, der hører under Majoratet. Begæringerne skal, for at kunne faa Betydning, fremsættes senest 3 Maaneder efter, at de er indkaldte, og de skal ledsages af Oplysninger om Grunden til, at Skoven ønskes købt.

For de Skove, der saaledes er udpegede af Nævnet, bestemmes paa Statens Bekostning Værdien i Handel og Vandel, med passende Hensyn til den Værdiforringelse, som Fraskillelsen muligvis kan paaføre andre, nærliggende Dele af Majoratet. Dettets Besidder afgør dernæst inden 6 Maaneder efter, at Begæringerne er indkaldte, om han vil sælge Skoven eller ikke. I sidste Tilfælde skal den fremtidig altid holdes